

ikke på rimelig vis lader sig presse ind i kasser formet af Christiansborgpolitikere. Hvordan f.eks. med to ældre søskende, der bor sammen, eller dem, der lever sammen uden at være gift eller endog har ladet sig skille for at få to enligspensionsindtægter?

Derfor medfører lovforslaget, at der ikke længe er straf på ægteskabet, men at alle borgere – enlige såvel som gifte – betragtes som ligeværdige også i pensionsspørgsmål. Tiden er for længst løbet fra ikke at betragte gifte som økonomisk helt selvstændige personer. Også socialdemokratiet, venstre, centrum-demokraterne og venstresocialisterne vil principielt have samme pension for gifte og ugifte, se Folketingstidende 1977-78, forhandlingerne sp. 5000, 5009, 5022, 5035 og 5068. Disse partier udmønter blot ikke i præcise lovforslag det, som de går og taler om i valgkampen. Næsten det samme kan siges om det konservative folkeparti og kristeligt folkeparti, se Folketingstidende 1977-78, forhandlingerne sp. 5032 og 5058.

Det er uanstændigt og usolidarisk, at folketingsflertallet indtil nu har givet seks-otte gange så meget i pension til ministre, kontorchefer og universitetsprofessorer som til bagere eller lagerarbejdere. Men så sent som den 18. januar 1983, se Folketingstidende 1982-83, forhandlingerne sp. 4267, bekræftede alle de andre mod fremskridtspartiets stemmer, at de ikke vil gå med til, »at offentligt finansieret pension skal være ens for alle borgere uanset deres position i samfundet, når de har opnået pensionsalderen«.

Ifølge lovforslaget udbetales folkepensionen uden forudgående ansøgning herom, da det er en ret, man automatisk opnår, når pensionsalderen er nået.

I lovforslaget er ikke medtaget nogen paragraf om ophævelse af ældre lovgivning. En sådan bør udformes som ændringsforslag under behandlingen i folketinget, hvis denne tilsiger, at der er et flertal for endeligt at gennemføre fremskridtspartiets her foreliggende klare og enkle forslag om forbedret og ensartet folkepension. Foretrækkes en særlig lov om ophævelse eller ændring af de regler, der bliver overflødige eller må ændres, medvirker fremskridtspartiet naturligvis også gerne hertil.

Forholdene stiller sig helt forskelligt alt efter om det drejer sig om folkepensionister eller andre som for eksempel invalidepensionister. Man bør derfor – som tilfældet har været siden 1965 (senest lovbekendtgørelse nr. 436 af 9. september 1983) – have en særlig folkepensionslov og ikke sammenkrive reglerne herfor med reglerne på helt andre

områder, som regeringen har foreslået ved lovforslag nr. L 18 af 7. februar 1984 om social pension.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, 1. pkt.

1) Forslagsstillerne sigter efter, at der på 4.000 kroners-niveauet skal være ro om folkepensionens størrelse fra 1. januar 1985 til 31. december 1985.

Pensionsbeløbet for 1986 fastsættes ved lov i god tid før januar 1986, så stigningen afpasses efter den økonomiske situation. Således tænkes pensionsbeløbet ændret én gang årligt. Det er forslagsstillernes ønske, at dette vil komme til at resultere i yderligere betydelige pensionsstigninger fremover. En sådan glidende opskrivning af folkepensionens realværdi er klog, blandt andet fordi det modsvarer en glidning i folkepensionistgruppens sammensætning. De, som er født i sidste århundrede, er opdraget til yderste sparsommelighed og har derfor ofte kunnet slå sig til tåls med pensionsbeløb på et eksistensminimum. Efterhånden bliver folkepensionisterne imidlertid folk, som har været vænnede til højere levestandard, og mennesker, der – som følge af sundhedsvæsenets enorme fremskridt – også har evne til at gå løs på livets glæder på en helt anden pengekrævende måde.

I den næste snes år vil gruppen af over 66-årige vokse med ca. 6.000 om året. Mens antallet af personer på 67 år og derover i 1978 var 18,6 pct. af de 17-66-årige, bliver det 20,7 pct. i 1993.

For at det stadigt stigende antal folkepensionister kan få udbetalt stadigt stigende månedsbetøb pr. person fra statskassen, bliver det nødvendigt, at folketingsflertallet – også i handling – bringes til at fatte, at betingelsen ikke alene er god vilje, men også økonomisk evne for statskassen. En lytten til fremskridtspartiets mange besparelsesforslag vil resultere i muligheden for at genskabe den sunde og stærke danske økonomi, der er forudsætningen for, at vore ældre ikke fortsat skal spises af med utidssvarende pensioner.

Fremskridtspartiet er imidlertid ikke noget alt-eller-intet-parti. Partiet vil derfor stemme for alle skridt i retning af en forhøjet folkepension, selv om forhøjelsen ikke har det omfang, som det helst ser. Tilsvarende vil det aktivt deltage i kommende beslutninger, der forbedrer folkepensionisternes kår. Nærværende lovforslag præciserer partiets principielle holdninger.

2) Ved folkepensionsudmålingen ses aldeles væk fra anden indtægt eller formue. De nuværende beregninger af folkepension er ofte overfølsomme for indkomststigninger. Påtager pensionisten